

* * *

Виходжу в ніч. Іду назустріч долі.
Ітиму, доки вистачить снаги.
Ідуть мої супутники — тополі.
Лежать мої сучасники — сніги.

А темрява! Іду, не спотикаюсь.
А люди, люди! Десь вони та є.
І все-таки, до чого я торкаюсь,
Воно ж таки хоч трохи відтає.
Ліна КОСТЕНКО